

**POGODBA MED
REPUBLIKO SLOVENIJO
IN REPUBLIKO SRBIJO
O MEDSEBOJNEM IZVRŠEVANJU
SODNIH ODLOČB
V KAZENSKIH ZADEVAH**

Republika Slovenija in Republika Srbija (v nadaljevanju: državi pogodbenici) sta se v želji po krepitevi medsebojnega zaupanja in sodelovanja na področju pravne pomoči v kazenskih zadevah,

upoštevajoč načelo humanosti ter dejstvo, da bi izvrševanje kazenskih sankcij v državi, katere državljani so obsojenci ali v kateri imajo prebivališče, prispevalo k učinkovitejši in popolnejši ponovni vključitvi povzročiteljev kaznivih dejanj v družbo,

dogovorili za sklenitev te pogodbe.

PRVO POGlavJE

Splošne določbe

1. člen

Državi pogodbenici se zavezujeta, da bosta na podlagi zaprosila skladno z zahtevami iz te pogodbe izvrševali pravnomočne sodne odločbe v kazenskih zadevah, ki jih je izdalo sodišče ene države pogodbenice zoper državljanu druge države pogodbenice ali zoper osebo, ki ima na njenem ozemlju prebivališče, in sicer:

1. prevzemali izvrševanje zaporne kazni in drugih ukrepov odvzema prostosti;
2. prevzemali nadzor nad osebami, ki jim je bila izrečena pogojna obsodba za čas med preizkusno dobo.

2. člen

V tej pogodbi izrazi pomenijo:

- a) »država izreka« je država pogodbenica, v kateri je izdana sodna odločba, katere izvršitev ali nadzor se zahteva;
- b) »država izvršitve« je država pogodbenica, v kateri se izvršuje sodna odločba, ki je bila sprejeta v drugi državi pogodbenici;
- c) »drugi ukrepi odvzema prostosti« so varnostni in vzgojni ukrepi, predpisani v kazenski zakonodaji držav pogodbenic, ki imajo za posledico odvzem prostosti;
- d) »pogojna obsodba« je pogojna obsodba in pogojna obsodba z varstvenim nadzorstvom, predpisani v zakonodajah držav pogodbenic;
- e) »prenos izvršitve s premestitvijo oseb« je izvršitev sodnih odločb z istočasno premestitvijo oseb, ki v državi izreka prestajajo kazensko sankcijo, v državo izvršitve.

3. člen

(1) Pristojni organi držav pogodbenic pri uporabi te pogodbe občujejo pisno iz Republike Slovenije prek Ministrstva za pravosodje Republike Slovenije, iz Republike Srbije pa prek Ministrstva za pravosodje Republike Srbije.

(2) Diplomatska pot s tem ni izključena, če so za to utemeljeni razlogi.

(3) V nujnih primerih se lahko zaprosila in obvestila po tej pogodbi pošiljajo prek Mednarodne organizacije kriminalistične policije (INTERPOL).

4. člen

(1) Zaposilo in dokumentacija, ki jo je treba priložiti skladno s to pogodbo, se sestavljata v uradnem jeziku in pisavi države prosilke ter s prepisom v latinico. Prevodov v jezik države pogodbenice, ki je zaprosena za prenos izvršitve kazni (v nadaljevanju: zaprosena država), ni treba priložiti.

(2) Če so priloge k zaprosilu oziroma dokumentacija nastale pred začetkom veljavnosti te pogodbe, se pošljejo s prepisom v latinico, če je to mogoče.

(3) Legalizacija dokumentov iz prvega odstavka tega člena ni potrebna.

5. člen

(1) Izvršitev ali nadzorstvo po tej pogodbi se prevzame, če so izpolnjeni ti pogoji:

1. če je obsojenec državljan države izvršitve ali ima v njej prebivališče;
2. če je sodna odločba pravnomočna ter izvršljiva;
3. če obsojenec s tem soglaša;
4. če je dejanje, na katerem temelji pravnomočna sodna odločba, kaznivo dejanje po pravu obeh držav pogodbenic;
5. če država, ki je kazensko sankcijo izrekla, in država, ki jo je prevzela, soglašata s prenosom izvršitve ali nadzorstva.

(2) Prenos izvršitve s premestitvijo osebe je mogoč, če je kazenska sankcija, ki jo mora obsojenec še prestati, najmanj šest mesecev, šteto od dneva vložitve zaprosila. Izjemoma se lahko državi pogodbenici dogovorita o prenosu izvršitve tudi, če je kazenska sankcija, ki jo mora obsojenec še prestati, krajša od šestih mesecev.

(3) Če čas trajanja kazenske sankcije ni določen, se za presojo, ali ta čas znaša najmanj šest mesecev, upošteva najdaljši čas, po katerem se mora ukrep odpraviti skladno s pravom države izreka.

(4) Če obsojenec ne more dati pravnoveljavnega soglasja za prenos nadzorstva ali izvršitve, je treba priskrbeti soglasje njegovega zakonitega zastopnika po pravu tiste države, v kateri ima obsojenec prebivališče.

(5) Soglasje iz 3. točke prvega odstavka ni potrebno, če se je oseba s prihodom ali pobegom v zaproseno državo izognila izvrševanju ali nadaljnjemu izvrševanju kazenske sankcije.

6. člen

Izvršitev ali nadzorstvo se ne prevzame:

1. če bi bila izvršitev ali nadzorstvo v nasprotju s temeljnimi načeli pravnega reda zaprosene države;
2. če je dejanje, na katerem temelji pravno močna sodna odločba, po presoji zaprosene države politične ali vojaške narave;
3. če bi bila izvršitev ali nadzorstvo v nasprotju z drugimi mednarodnimi obveznostmi zaprosene države;
4. če v zaproseni državi teče zoper obsojenca kazenski postopek za isto dejanje;
5. če zaprosena država ne more izvršiti kazenske sankcije zaradi zastaranja izvršitve;
6. če se obsojenec glede na starost ob storitvi dejanja v zaproseni državi ne bi mogel preganjati;
7. če je bil obsojenec v zaproseni državi že pravno močno obsojen za isto dejanje ali je bil oproščen ali je bila obtožba pravno močno zavrnjena ali je bil postopek zoper njega pravno močno ustavljen;
8. če je bila sodna odločba izdana v nenavzočnosti obsojenca;
9. če je sodno odločbo izdalo izredno sodišče;
10. če obsojenec uživa pravico pribežališča v državi izreka;
11. če po pravu države izvršitve obstaja imuniteta, ki onemogoča izvršitev kazenske sankcije;
12. če je s sodno odločbo izrečena kazenska sankcija, ki vključuje odvzem prostosti, ki ga zaprosena država ne glede na drugi odstavek 11. člena te pogodbe skladno s svojim pravnim ali zdravstvenim sistemom ne more izvajati.

7. člen

(1) Zaprošena država mora brez odlašanja obvestiti državo prosilko, če sprejme ali zavrne zaprosilo za prevzem izvršitve ali nadzora.

(2) Ob popolni ali delni zavrnitvi prevzema izvršitve ali nadzora mora zaprosena država navesti razloge zavrnitve.

8. člen

(1) Izvršitev se izvede izključno po pravu države izvršitve.

(2) Vsaka država pogodbenica lahko obsojenca pomilosti ali mu podeli amnestijo.

(3) Le država izreka ima pristojnost odločati o izrednih pravnih sredstvih.

(4) Če se sodna odločba, na kateri temelji zaprosilo za izvršitev, pozneje razveljavi ali spremeni v državi izreka, ta država o tem nemudoma obvesti državo izvršitve. Na podlagi nove odločbe sodišče države izvršitve odloči o nadaljnjem prestajanju kazni zapora ali drugem ukrepu odvzema prostosti po določbah te pogodbe.

(5) Državi pogodbenici se obveščata o odločitvah iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

9. člen

Kraj, čas in način predaje in prevzema obsojenca se določijo na podlagi dogovora pristojnih organov držav pogodbenic.

DRUGO POGLAVJE

Izvršitev kazenske sankcije

10. člen

(1) Če je oseba, ki je državljan države pogodbenice, ali oseba, ki ima na njenem ozemlju prebivališče, v drugi državi pogodbenici pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje na kazen zapora ali ji je izrečen drug ukrep odvzema prostosti, lahko katera koli država pogodbenica zaprosi, da se izvrševanje kazni zapora ali drugega ukrepa odvzema prostosti prenese v tisto državo pogodbenico, katere državljan je obsojenec ali ima v njej prebivališče.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko le država izreka zaprosi za izvršitev kazni zapora ali drugega ukrepa odvzema prostosti, če ne gre za prenos izvršitve kazni s premestitvijo osebe.

(3) Ob izvršitvi kazni s premestitvijo osebe ta pogodba ne izključuje pravice obsojenca, njegovega zakonitega zastopnika, zakonca, zunajzakonskega partnerja, sorodnika v ravni črti, brata ali sestre, da vloži prošnjo za prenos izvršitve pri sodišču, ki je izdalo odločbo, ali pri pristojnem organu države izreka ali države, katere državljan je obsojenec ali v kateri ima prebivališče.

(4) Sodišče ali pristojni organ države izreka obsojenca pouči o možnostih za prestajanje kazni zapora ali drugega ukrepa odvzema prostosti v državi, katere državljan je ali na območju katere ima prebivališče.

11. člen

(1) Sodišče države izvršitve določi po svojem pravu kazen zapora ali drug ukrep odvzema prostosti, ki ju je treba izvršiti, pri čemer je vezano na dejansko stanje, na katerem temelji sodna odločba, in mora upoštevati kazen zapora ali drug ukrep odvzema prostosti, izrečen v državi izreka.

(2) Kadar kazen zavora ali drug ukrep odvzema prostosti zaradi trajanja ni združljiv s pravom države izvršitve, se lahko sodišče države izvršitve odloči, da bo kazensko sankcijo prilagodilo le, če je višja od najvišje kazni, ki je po notranjem pravu te države določena za isto kaznivo dejanje. V tem primeru prilagojena kazenska sankcija ne sme biti nižja od najvišje predpisane kazni, ki je po pravu države izvršitve določena za isto kaznivo dejanje.

(3) Kadar kazen zavora ali drug ukrep odvzema prostosti po svoji naravi ni združljiv s pravom države izvršitve, ga lahko sodišče države izvršitve prilagodi glede na kazen ali ukrep, ki je po njenem pravu predpisan za ista kazniva dejanja. Taka kazen ali ukrep mora čim bolj ustrezati kazenski sankciji, ki je bila izrečena v državi izreka.

(4) Prilagojena kazenska sankcija po svoji naravi ali trajanju ne sme biti strožja od kazenske sankcije, ki jo je izrekla država izreka.

(5) Čas, prebit v zaporu v državi izreka, se v celoti všteje v kazen zavora ali drug ukrep odvzema prostosti, ki ga je treba prestat v državi izvršitve.

12. člen

(1) Če se sodna odločba nanaša na več kaznivih dejanj, se lahko izvršitev prenese tudi samo za del kazni, ki se nanaša na posamezna dejanja, in v tem primeru država izreka odredi del kazni, ki se nanaša na ta dejanja. Država izvršitve ima pravico državi izreka odrediti primeren rok za izdajo take sodne odločbe.

(2) Če država izreka ne sprejme odločitve v roku iz prvega odstavka tega člena, država izvršitve o tem odloča po svojem pravu in svojih načelih o odmeri kazni.

13. člen

(1) S prevzemom izvršitve začasno preneha izvrševanje v državi izreka. Če je obsojenec v zaporu v državi izreka, zapor traja do njegove predaje državi izvršitve.

(2) Pravica države izreka do izvršitve dokončno preneha, ko je obsojenec v celoti prestat kazen zavora ali drug ukrep odvzema prostosti v državi izvršitve, ali ko mu je kazen dokončno odpuščena.

(3) Država izreka znova pridobi pravico do izvršitve, če se obsojenec izogne prestajanju kazenske sankcije v državi izvršitve. Država izvršitve mora o tem obvestiti državo izreka.

TRETJE POGLAVJE

Nadzorstvo

14. člen

(1) Državi pogodbenici na podlagi zaprosila pod pogoji iz te pogodbe med preizkusno dobo medsebojno nadzirata osebe, ki jim je sodišče v eni državi pogodbenici pravnomočno izreklo pogojno obsodbo.

(2) Nadzorstvo se izvaja v državi pogodbenici, v kateri ima obsojenec prebivališče.

15. člen

(1) Nadzorstvo se opravlja izključno po pravu države pogodbenice, ki ga je prevzela.

(2) Če narava ali trajanje ukrepa nadzorstva ali trajanje preizkusne dobe ni združljivo s pravom države izvršitve, se lahko prilagodi glede na naravo ali trajanje nadzornih ukrepov ali glede na trajanje preizkusne dobe, ki se v skladu s pravom države izvršitve uporabljajo za ista kazniva dejanja. Prilagojen nadzorni ukrep ali trajanje preizkusne dobe mora kar najbolj ustrezati ukrepu ali trajanju preizkusne dobe, ki ga je izrekla država izreka.

(3) Če so bili nadzorni ukrepi ali trajanje preizkusne dobe prilagojeni, ker je njihovo trajanje daljše od najdaljšega trajanja po pravu države izreka, trajanje prilagojenega nadzornega ukrepa ali preizkusne dobe ne sme biti krajše od najdaljšega morebitnega trajanja, ki se v skladu s pravom države izvršitve določi za ista kazniva dejanja.

(4) Ukrepi nadzorstva, izrečeni v državi, ki opravlja nadzorstvo, po svoji vrsti in trajanju ne smejo biti strožji od ukrepov, izrečenih v državi izreka.

16. člen

Za preklic pogojne obsodbe je izključno pristojna država izreka.

17. člen

(1) Na podlagi zaprosila, ki mu je treba priložiti dokumentacijo, navedeno v 20. členu te pogodbe, mora zaprosena država brez odlašanja obvestiti državo prosilko, ali bo njenemu zaprosilu ugodila.

(2) Država, ki opravlja nadzorstvo, mora obvestiti državo izreka o pogojih in ukrepih nadzorstva, o vseh okoliščinah, ki bi utegnile povzročiti preklic pogojne obsodbe, kakor tudi o poteku preizkusne dobe.

18. člen

(1) Država izreka mora brez odlašanja obvestiti državo izvršitve o preklicu pogojne obsodbe.

(2) Če država izreka prekliče pogojno obsodbo, lahko državo, ki opravlja nadzorstvo, zaprosi za prevzem izvršitve kazenske sankcije.

19. člen

(1) Če je nadzorstvo prevzeto, se v državi izreka začasno ustavijo nadaljnji ukrepi v zvezi z izvršitvijo.

(2) Pravica države izreka do izvršitve dokončno preneha, če med preizkusno dobo ni nastopila nobena okoliščina, zaradi katere je treba po njenem pravu preklicati pogojno obsodbo.

ČETRTO POGLAVJE

Skupne določbe o postopku

20. člen

(1) Država izreka ob vložitvi zaprosila ali na zaprosilo države izvršitve posreduje naslednjo dokumentacijo:

1. izvornik ali overjeni prepis sodne odločbe s potrdilom o pravnomočnosti, po potrebi tudi izvršljivosti;
2. prepis besedila uporabljenih zakonskih določb;
3. podatke o obsojencu, njegovem državljanstvu in prebivališču;
4. potrdilo o prestani zaporni kazni ali drugem ukrepu, ki pomeni odvzem prostosti, ki ga je treba všteti;
5. izjavo obsojenca, iz katere je razvidno njegovo soglasje za prenos izvršitve ali nadzorstva, razen če skladno s petim odstavkom 5. člena te pogodbe njegovo soglasje ni potrebno;
6. druge podatke, ki so lahko pomembni za odločanje o zaprosilu.

(2) Država izvršitve ob vložitvi zaprosila za prevzem izvršitve ali na zaprosilo države izreka posreduje naslednjo dokumentacijo:

1. podatke o obsojencu, njegovem državljanstvu in kraju prebivališča;
2. prepis zakonskih določb, ki jih je treba uporabiti;
3. druge podatke, ki bi lahko bili pomembni za presojo zaprosila.

21. člen

(1) Če zaprošena država meni, da podatki in dokumentacija, ki so ji bili poslani, ne zadostujejo, zahteva dopolnitev v primernem roku, ki se lahko podaljša na obrazloženo zaprosilo države prosilke.

(2) Če se zahtevi za dopolnitev ne ugotovi, se o zaprosilu za prenos izvršitve odloči na podlagi obstoječih podatkov in dokumentacije.

22. člen

(1) V nujnih primerih lahko država prosilka zaprosi za odreditev pripora še pred posredovanjem zaprosila za priznanje in izvršitev sodne odločbe.

(2) Zaposilo vsebuje:

1. podatke, potrebne za ugotovitev istovetnosti obsojenca;
2. opis dejanskega stanja in zakonsko kvalifikacijo kaznivega dejanja;
3. podatke o obstoju pravnomočne obsodilne sodne odločbe;
4. izjavo, da bo dano zaposilo.

(3) Če zaprošena država v 18 dneh od dneva odreditve pripora ne prejme zaprosila, se pripor odpravi. Na obrazloženo zaprosilo se lahko pripor podaljša na največ 40 dni od dneva odreditve pripora.

(4) Zaprošena država lahko obsojencu odredi pripor od prejema zaprosila do pravnomočnega konca postopka izvršitve zaprosila za priznanje in izvršitev sodne odločbe skladno z notranjo zakonodajo.

23. člen

Država izvršitve obvesti državo izreka:

1. ko se kazenska sankcija izvrši;
2. če se obsojenec izogne izvršitvi;
3. če država izreka zahteva posebno poročilo.

24. člen

(1) Država pogodbenica na zaposilo druge države pogodbenice za obsojenca, ki ga tretja država predaja državi pogodbenici, ki prosi za tranzit, dovoli tranzit prek svojega ozemlja. Zaprošena država ni dolžna dovoliti tranzita lastnih državljanov ali oseb, ki so obsojene za vojaška ali politična dejanja.

(2) Zahteve in način tranzita ter stroške sporazumno urejajo pristojni organi držav pogodbenic.

25. člen

(1) Stroške, nastale v zvezi s predajo obsojenca zaradi izvršitve kazenske sankcije, plača država izvršitve, razen stroškov, ki nastanejo na ozemlju države izreka.

(2) Država, ki zahteva, da se obsojenec zaradi predaje prepelje z letalom, plača stroške, ki nastanejo v zvezi s to predajo.

26. člen

Ta pogodba se uporablja tudi za pravnomočne sodne odločbe, izdane pred njenim začetkom veljavnosti.

PETO POGLAVJE

Končne določbe

27. člen

Sporna vprašanja o izvajanju te pogodbe državi pogodbenici rešujeta po diplomatski poti.

28. člen

(1) Ta pogodba začne veljati prvi dan naslednjega meseca po datumu prejema zadnjega pisnega uradnega obvestila, s katerim se državi pogodbenici po diplomatski poti obvestita, da so končani notranjepravni postopki, potrebni za začetek njegove veljavnosti.

(2) Pogodba se sklene za nedoločen čas. Vsaka država pogodbenica lahko pogodbo pisno odpove po diplomatski poti. Pogodba preneha veljati šest mesecev po prejemu pisnega obvestila o odpovedi.

(3) Ob odpovedi se bo pogodba uporabljala za izvrševanje kazenskih sankcij za osebe, ki so bile predane na podlagi določb te pogodbe.

Ta pogodba je bila sestavljena v Beogradu .....³⁰.....^{novembra}..... 2011 v dveh izvornikih v slovenskem in srbskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni.

ZA REPUBLIKO SLOVENIJO

ZA REPUBLIKO SRBIJO

**УГОВОР ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ
И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
О МЕЂУСОБНОМ ИЗВРШАВАЊУ
СУДСКИХ ОДЛУКА
У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА**

Република Словенија и Република Србија (у даљем тексту: државе уговорнице),

у жељи да развијају узајамно поверење и сарадњу у области правне помоћи у кривичним стварима,

поштујући начело хуманости и чињеницу да би извршавање кривичних санкција у држави чији су држављани осуђена лица или у којој имају пребивалиште допринело ефикасној и потпунијој ресоцијализацији извршилаца кривичних дела,

договориле су се да закључе овај уговор.

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

Опште одредбе

Члан 1.

Државе уговорнице се обавезују да ће на основу замолнице, у складу са условима из овог уговора, међусобно извршавати правоснажне судске одлуке у кривичним стварима које донесе суд једне државе уговорнице против држављанина друге државе уговорнице или против лица које на њеној територији има пребивалиште, и то :

1. преузимати извршење казне затвора и других мера које подразумевају лишење слободе;
2. преузимати надзор над лицима којима је изречена условна осуда у току времена проверавања.

Члан 2.

У смислу овог уговора, под наведеним изразима се подразумева:

- а) „држава изрицања” је држава уговорница у којој је донета судска одлука чије се извршење или надзор захтева;
- б) „држава извршења” је држава уговорница у којој се извршава судска одлука која је донета у другој држави уговорници;
- ц) „друге мере које подразумевају лишење слободе” су мере безбедности и васпитне мере прописане кривичним законодавством држава уговорница које имају за последицу одузимање слободе;
- д) „условна осуда” је условна осуда и условна осуда са заштитним надзором, прописане законодавствима држава уговорница;
- е) „пренос извршења уз премештај лица” је извршење судских одлука уз истовремени премештај лица која у држави изрицања издржавају кривичну санкцију, у државу извршења.

Члан 3.

(1) Надлежни органи држава уговорница код примене овог уговора комуницирају писменим путем, и то са стране Републике Словеније преко Министарства за правосуђе Републике Словеније, а са стране Републике Србије преко Министарства правде Републике Србије.

(2) Дипломатски пут комуникације овим није искључен, ако за то постоје оправдани разлози.

(3) У хитним случајевима замолнице и обавештења, према овом уговору, могу се достављати преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

Члан 4.

(1) Молба и документација која се прилаже уз ту молбу, према одредбама овог уговора, достављају се на службеном језику и писму државе молиље, уз препис на латиничном писму. Преводе на језик државе уговорнице која се моли за пренос извршења казне (у даљем тексту: замољена држава), није потребно прилагати.

(2) Ако су прилози, односно документација уз молбу настали пре ступања на снагу овог уговора, доставља се и препис на латиничном писму, ако је то могуће.

(3) Легализација докумената из става (1) овог члана није потребна.

Члан 5.

(1) Извршење или надзор према одредбама овог уговора, преузеће се ако су испуњени следећи услови:

1. ако је осуђено лице држављанин државе извршења или у њој има пребивалиште;
2. ако је судска одлука правноснажна и извршна;
3. ако осуђено лице да сагласност;
4. ако је дело на којем се заснива правноснажна судска одлука, кривично дело према праву обе државе уговорнице;
5. ако држава која је изрекла кривичну санкцију и држава која је преузима, постигну сагласност о преносу извршења или надзора.

(2) Пренос извршења уз премештај лица је могућ ако осуђено лице од дана подношења молбе треба да издржи још најмање шест месеци од изречене кривичне санкције. Изузетно, државе уговорнице могу се споразумети о преносу

извршења и кад је трајање неизвршеног дела кривичне санкције краће од шест месеци.

(3) Ако је трајање кривичне санкције неодређено, за оцену да ли то трајање износи најмање шест месеци меродаван је тренутак у којем се мера најкасније мора укинути према праву државе изрицања судске одлуке.

(4) Ако осуђено лице не може дати правоваљану сагласност за пренос извршења или надзора, треба прибавити сагласност његовог законског заступника према праву оне државе у којој осуђено лице има пребивалиште.

(5) Сагласност из става (1) тачка 3 овог члана није потребна, ако је лице доласком или бекством у замољену државу избегло извршење или даље извршење кривичне санкције.

Члан 6.

Извршење или надзор неће се преузети:

1. ако би извршење или надзор били у супротности са основним начелима правног поретка замољене државе;
2. ако је дело на коме се заснива правноснажна судска одлука, по мишљењу замољене државе, политичке или војне природе;
3. ако би извршење или надзор били у супротности са другим међународним обавезама замољене државе;
4. ако се у замољеној држави против осуђеног лица води кривични поступак због истог дела;
5. ако замољена држава не може да изврши кривичну санкцију, јер је извршење санкције застарело;
6. ако се против осуђеног лица, с обзиром на године живота у време извршења дела, не би могао водити кривични поступак у замољеној држави;
7. ако је осуђено лице у замољеној држави већ правоснажно осуђено за исто дело, или је ослобођено, или је оптужба правоснажно одбијена, или ако је поступак против њега правоснажно обустављен;
8. ако је судска одлука донета у одсуству осуђеног лица;
9. ако је судску одлуку донео ванредни суд;
10. ако осуђено лице у држави изрицања ужива право азила;
11. ако према праву државе извршења постоји имунитет који онемогућава извршење кривичне санкције;
12. ако је судском одлуком изречена кривична санкција која подразумева лишење слободе, а коју замољена држава, без обзира на члан 11. став (2) овог уговора, према свом правном или здравственом систему, не може спроводити.

Члан 7.

(1) Замољена држава је дужна да без одлагања обавести државу молиљу да ли прихвата или одбија замолницу за преузимање извршења или надзора.

(2) У случају потпуног или делимичног одбијања преузимања извршења или надзора, замољена држава је дужна да наведе разлоге одбијања.

Члан 8.

(1) Извршење се спроводи искључиво према праву државе извршења .

(2) Свака држава уговорница може амнестирати или дати помиловање осуђеном лицу.

(3) Само држава изрицања је надлежна да одлучује о ванредним правним средствима.

(4) Ако се судска одлука на којој се заснива молба за извршење накнадно укине или измени у држави изрицања, та држава о томе одмах обавештава државу извршења. На основу нове одлуке суд државе извршења ће одлучити о даљем издржавању казне затвора или друге мере која подразумева лишење слободе према одредбама овог уговора.

(5) Државе уговорнице се међусобно обавештавају о одлукама из ст. (2) и (3) овог члана.

Члан 9.

Место, време и начин предаје и преузимања осуђеног лица утврђују се договором надлежних органа држава уговорница.

ДРУГО ПОГЛАВЉЕ

Извршење кривичне санкције

Члан 10.

(1) Ако је лице које је држављанин једне од држава уговорница или лице које на њеној територији има пребивалиште, у другој држави уговорници правоснажно осуђено за кривично дело на казну затвора или му је изречена друга мера која подразумева лишење слободе, свака држава уговорница може да замоли да се извршење казне затвора или друге мере која подразумева лишење слободе,

пренесе у ону државу уговорницу чији је осуђено лице држављанин или у којој има пребивалиште.

(2) Без обзира на одредбу става (1) овог члана, само држава изрицања може да замоли за извршење казне затвора или друге мере која подразумева лишење слободе, ако се не ради о преносу извршења казне уз премештај лица.

(3) При извршењу казне уз премештај лица, овај уговор не искључује право осуђеног лица, његовог законског заступника, брачног друга, ванбрачног партнера, сродника у правој линији, брата или сестре, да поднесе молбу за пренос извршења суду који је донео одлуку, или надлежном органу државе изрицања или државе, чији је осуђено лице држављанин или у којој има пребивалиште.

(4) Суд или надлежни орган државе изрицања даће осуђеном лицу поуку о могућностима за издржавање казне затвора или друге мере која подразумева лишење слободе у држави чији је држављанин или на чијој територији има пребивалиште.

Члан 11.

(1) Суд државе извршења изриче према свом праву казну затвора или другу меру која подразумева лишење слободе коју треба извршити, при чему је везан за чињенично стање на којем се заснива судска одлука, те је дужан да узме у обзир казну затвора или другу меру која подразумева лишење слободе, изречену у држави изрицања.

(2) Када казна затвора или друга мера која подразумева лишење слободе због трајања није спојива са правом државе извршења, надлежни суд државе извршења може да донесе одлуку да прилагоди кривичну санкцију, али само ако је виша од највише казне која је према унутрашњем праву те државе предвиђена за исто кривично дело. У том случају, прилагођена кривична санкција не сме бити нижа од највише прописане казне која је према праву државе извршења предвиђена за исто кривично дело.

(3) Када казна затвора или друга мера која подразумева лишење слободе по својој природи није спојива са правом државе извршења, суд државе извршења може да је прилагоди у складу са казном или мером која је према њеном праву предвиђена за иста кривична дела. Таква казна или мера мора што више да одговара кривичној санкцији која је изречена у држави изрицања.

(4) Прилагођена кривична санкција по својој природи или трајању не сме бити строжа од кривичне санкције коју је изрекла држава изрицања.

(5) Време проведено у затвору у држави изрицања урачунаће се у потпуности у казну затвора или другу меру која подразумева лишење слободе која треба да се изврши у држави извршења.

Члан 12.

(1) Ако се судска одлука односи на више кривичних дела, извршење може да се пренесе и само за део казне који се односи на поједина од тих дела и у том случају ће држава изрицања одредити део казне који се односи на та дела. Држава извршења има право да држави изрицања одреди примерен рок да доношење такве одлуке.

(2) Ако држава изрицања не одлучи у року из става (1) овог члана, држава извршења ће о томе одлучити према свом праву и својим начелима о одмеравању казне.

Члан 13.

(1) Преузимањем извршења привремено престаје извршење у држави изрицања. Ако се осуђено лице налази у затвору у држави изрицања, затвор траје до његове предаје држави извршења

(2) Право државе изрицања на извршење коначно престаје када осуђено лице у целости издржи казну затвора или другу меру која подразумева лишење слободе у држави извршења, или кад му је она коначно опроштена.

(3) Држава изрицања поново стиче право на извршење, ако осуђено лице избегне извршење кривичне санкције у држави извршења. Држава извршења је дужна да о томе обавести државу изрицања.

ТРЕЋЕ ПОГЛАВЉЕ

Надзор

Члан 14.

(1) Државе уговорнице на основу молбе и под условима утврђеним овим уговором, међусобно врше надзор у току времена проверавања над лицима којима је суд у једној држави уговорници правоснажно изрекао условну осуду.

(2) Надзор ће се вршити у држави уговорници у којој осуђено лице има пребивалиште.

Члан 15.

(1) Надзор се врши искључиво према праву државе уговорнице која га је преузела.

(2) Ако природа или трајање мере надзора или трајање времена проверавања нису спојиви са правом државе извршења, могу се прилагодити природи или трајању мере надзора или трајању времена проверавања који се у складу са правом државе извршења примењују за иста кривична дела. Прилагођена мера надзора или трајање времена проверавања мора у највећој мери да одговара мери или времену проверавања које је изрекла држава изрицања.

(3) Ако су мере надзора или време проверавања били прилагођени јер је њихово трајање дужи од најдужега трајања према праву државе изрицања, трајање прилагођене мере надзора или времена проверавања не сме бити краће од најдужега могућег трајања, које се у складу са правом државе извршења одређује за иста кривична дела.

(4) Мере надзора, изречене у држави која врши надзор, према својој врсти и трајању не смеју бити строже од мера изречених у држави изрицања.

Члан 16.

За опозивање условне осуде искључиво је надлежна држава изрицања.

Члан 17.

(1) На основу замолнице уз коју треба приложити документацију наведену у члану 20. овог уговора, замољена држава је дужна да без одлагања обавести државу молиљу да ли ће удовољити њеној молби.

(2) Држава која врши надзор је дужна да обавести државу изрицања о условима и мерама надзора, о свим околностима које би могле да доведу до опозивања условне осуде, као и о истеку времена проверавања.

Члан 18.

(1) Држава изрицања је дужна да без одлагања обавести државу извршења о опозиву условне осуде.

(2) Ако држава изрицања опозове условну осуду, може да замоли државу која врши надзор да преузме извршење кривичне санкције.

Члан 19.

(1) Ако је надзор преузет, даље мере у вези са извршењем у држави изрицања привремено се обустављају.

(2) Право државе изрицања на извршење коначно престаје, ако у току времена проверавања није наступила ниједна околност због које према њеном праву треба опозвати условну осуду.

ЧЕТВРТО ПОГЛАВЉЕ

Заједничке одредбе о поступку

Члан 20.

(1) Држава изрицања приликом подношења замолнице или по замолници државе извршења доставља следећу документацију:

1. оригинал или оверени препис судске одлуке са потврдом о правноснажности, а по потреби и извршности;
2. препис текста примењених законских одредаба;
3. податке о осуђеном лицу, о његовом држављанству и пребивалишту;
4. потврду о времену проведеном на издржавању казне затвора или друге мере које подразумева лишење слободе, које треба урачунати;
5. изјаву осуђеног лица из које се види његова сагласност за пренос извршења или надзора, осим ако, у складу са чланом 5 став (5) овог уговора његова сагласност није потребна;
6. друге податке који могу бити од значаја за одлучивање о замолници.

(2) Држава извршења приликом подношења замолнице или по замолници државе изрицања доставља следећу документацију:

1. податке о осуђеном лицу, о његовом држављанству и месту пребивалишта;
2. препис законских одредби које треба применити;
3. друге и податке који могу бити од значаја за одлучивање по замолници.

Члан 21.

(1) Ако замољена држава сматра да подаци и документација који су јој достављени нису довољни, затражиће њихову допуну и одредити примерен рок за достављање који може да се продужи на образложено молбу државе молиље.

(2) Ако се захтеву за допуну документације у одређеном року не удовољи, одлука о замолници за пренос извршења донеће се на основу постојећих података и документације.

Члан 22.

(1) У хитним случајевима, држава молила може да захтева да се притвор одреди и пре достављања замолнице за признање и извршење судске одлуке.

(2) Замолница садржи:

1. податке потребне за утврђивање истоветности осуђеног лица;
2. опис чињеничног стања и законску квалификацију кривичног дела;
3. податке о постојању правоснажне осуђујуће судске одлуке;
4. изјаву да ће се доставити замолница.

(3) Ако замољена држава у року од 18 дана од дана притварања лица не прими замолницу за извршење притворено лице ће бити пуштено на слободу. На образложени захтев овај рок може да се продужи до 40 дана од дана притварања.

(4) Замољена држава може да осуђеном лицу одреди притвор од пријема замолнице до правоснажног окончања поступка по замолници за признање и извршење судске одлуке, у складу са домаћим законодавством.

Члан 23.

Држава извршења обавестиће државу изрицања:

1. кад се кривична санкција изврши;
2. ако осуђено лице избегне извршење;
3. ако држава изрицања захтева посебан извештај.

Члан 24.

(1) Држава уговорница ће, на молбу друге државе уговорнице, дозволити транзит преко своје територије осуђеног лица које трећа држава предаје држави уговорници која тражи транзит. Замољена држава није обавезна да дозволи транзит сопствених држављана или лица која су осуђена због војних или политичких кривичних дела.

(2) Услови и начин транзита, као и питање трошкова, уређују се договором између надлежних органа држава уговорница.

Члан 25.

(1) Трошкове настале у вези са предајом осуђеног лица ради извршења кривичне санкције, сноси држава извршења, изузев трошкова насталих на територији државе изрицања.

(2) Држава која захтева да се превоз осуђеног лица ради предаје обави ваздушним путем, сноси трошкове који настану у вези са том предајом.

Члан 26.

Овај уговор ће се примењивати и на правоснажне судске одлуке донесене пре његовог ступања на снагу.

ПЕТО ПОГЛАВЉЕ

Завршне одредбе

Члан 27.

Спорна питања у вези са применом овог уговора државе уговорнице решаваће дипломатским путем.

Члан 28.

(1) Овај уговор ступа на снагу првог дана наредног месеца по пријему последњег писменог званичног обавештења, којим се државе уговорнице дипломатским путем међусобно обавештавају, да су завршени унутрашњи правни поступци, потребни за његово ступање на снагу.

(2) Уговор се закључује на неодређено време. Свака држава уговорница може Уговор отказати писмено дипломатским путем. Важење Уговора престаје шест месеци по пријему писаног обавештења о отказивању.

(3) У случају отказивања Уговор ће се примењивати на извршења кривичних санкција над лицима која су предата на основу одредаба овог уговора.

Овај уговор је сачињен у Београду, дана 30. НОВЕМБРА..... 2011. године, у два оригинална примерка, сваки на словеначком језику и српском језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна.

ЗА РЕПУБЛИКУ СЛОВЕНИЈУ

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

